

Конкістадори

Зеров Микола Костянтинович

Мов зграю сторожких від падла шуляків,
Яким докучили біда і безнадія
З Палоса мертвого так пориває мрія
Неситих, сміливих і хижих моряків.

Їх вабили скарби далеких берегів,
Де щире золото в підземних жилах спіє,
І під пасатами їх щогли віковії
Хилились наперед до західних світів.

В чеканні славних діл і вчинків героїчних
Фосфорно-осяйна блакить морів тропічних
Злотистим маревом вінчала їхні сни;

Або, схилившись над хвилі неозорі,
Із білих каравел дивилися вони,
Як від незнаних вод незнані сходять зорі.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/konkistadory